

SPORTÁKOVY POHÁDKY

O ZVÍŘÁTKÁCH

Vojtěch Bernatský

Bizbooks

Sportákovy pohádky o zvířátkách

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.bizbooks.cz
www.albatrosmedia.cz

Bizbooks®

Vojtěch Bernatský

Sportákovy pohádky o zvířátkách – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

© Vojtěch Bernatský, 2023
Illustrations © Matěj Pospíšil, 2023

ISBN tištěné verze 978-80-265-1183-0
ISBN e-knihy 978-80-265-1184-7 (1. zveřejnění, 2023) (ePDF)

Vojtěch Bernatský

SPORTÁKOVY POHÁDKY

o zvířátkách

Věnováno Kačence, Elišce a Matýskovi.
Mé rodině, která by ve zvířecím světě
byla tou nejlepší smečkou pod sluncem.

OBSAH

Líný Čundás	7
Nezlomná Kačenka	17
Prdlavý Míla	29
Odvážná Maruška	37
Tvrdohlavý Milan	47
Nerozluční bratrance Louda a Cajda	57
Skřehotavý Jarouš	67
Napravená Máša	77
Velkohubý Vovo	89
Eliška a její zázračný ocas	99
Statečný Jiřík	111
Moudrá Standa	119
Drsňák Bojan a mrštná Klára	131
Neporazitelní Matijé a Žán Pól	143
Zachráněný Barok	153
O autorovi	166

LÍNÝ ČUNDĚS

„Proč se pořád jenom válíš, Čundási? Mohl by sis třeba venku hrát s malým Břichonem. Trocha pohybu by ti jenom prospěla.“

Pandí maminka Staromila Tučná měla pravdu. Její syn Čundás za poslední rok neskutečně přibral. A i přesto, že dobře stavěné pandy musí být kus, tohle bylo už moc. A vůbec nejhorší bylo to, že Čundásovi to vůbec nevadilo. Pořád jen odpočíval, otevíral jeden pytlík přesolených bambusových chipsů a silně

kořeněných mrkvových tyčinek za druhým a maximálně se ohnul ke svému stolku z lopuchových listů. Na jednom z nich měl totiž svůj počítač. A to byl další kámen úrazu.

Na počítači stále dokola hrál hru, která se jmenovala Žrapanda. Jejím hlavním hrdinou byl vysportovaný pandí krasavec Břich Pneumatik, který pomocí speciální žvýkačky lovil v džungli velké pavouky a vytvářel si vlastní pavoučí kolonie. Čundás byl tedy líný hráč Žrapandy a to se na něm čím dál víc projevovalo. Nejen že tloustl a ještě víc lenivěl, ba co víc, horšil se mu zrak. Ve svých třech letech (to je jako lidských deset, pandy se ve volné přírodě dožívají zhruba dvaceti let) už musel nosit brýle, jak neustále čučel do monitoru. Vyhlášený pandí optik Okulár Zornice dokonce opatrně mamince Staromile Tučné pohrozil, že jestli to bude takhle pokračovat, neuvidí Čundás za pár let ani

na ten velký bambus, který roste před jeho oknem v pokojíčku. Ale s malým pandím klukem nic nehnulo. Pořád ležel na své posteli, držel v ruce herní konzoli a představoval si, že je Břich Pneumatik. Jenže na rozdíl od svého idolu měl Čundás na břicho ne jednu, ale hned sedm velkých pneumatik. Došlo to tak daleko, že skoro nemohl dojít ani na záchod. Kdyby se toho památného večera padesátého čtrnáctý osmdesátého šestého pandího roku nestal zázrak, asi by Čundás k té své posteli navěky přirostl.

Naštěstí k němu byl pandí osud milosrdnější. Čundásův tatínek Buclík Tučný byl totiž velkým fanouškem atletiky. Nevynechal jediný přímý přenos na hlavním pandím – samozřejmě černobílém – sportovním kanálu Čenich 1.

Toho nezapomenutelného večera dávali na Čenichu atletické přebory severní Číny a jejich součástí byla i tatínkova nejoblíbenější

disciplína vrh ebenovou koulí. Čundás zrovna prohrál další díl Žrapandy a dojídal oblíbené kosatce po sečuánsku. Při dožvýkávání se mu tradičně dost třepaly uši, ale i přes zaujetí pro dobré jídlo periferně zaznamenal něco zajímavého.

Jeden z nejlepších pandích koulařů Sádloš Tlapa zrovna předvedl výkon z říše snů. Vrhli svoji ebenovou kouli do vzdálenosti dvanácti metrů a to bylo v té době světové pandí maximum. Tatínek Buclík vyskočil z křesla, začal tančit tradiční pandí tanec Pandulák a křičel jako pomínutý. Komentátor kanálu Čenich Hlason Ěevák byl u vytržení a jen stále opakoval: „To je snad Kung Fu Panda, to je snad Kung Fu Panda!“

Čundás nevěřil svým bulvám. Taky by chtěl být slavný a opěvovaný jako tenhle atlet. Taky by chtěl tatínkovi dokázat, že něco umí a zvládne. Něco se v něm ten večer zlomilo.

HOP!

SÁDLOŠ TĹAPA PŘEDVEDL VÝKON Z ŘEŠE SNŮ...

Následující den se narodil nový Čundás. Dva roky si nezahrál Žrapandu, dva roky se nedotkl přesolených bambusových chipsů a snědl jen jeden pytlík much, jemně osmahnutých třpytivých bzučivek zelených, obalených v hořké čokoládě. A to se dá odpustit. Dva roky navíc tajně třikrát denně trénoval a posiloval v tatínkově dílně. Zvedal bambusové tyče, na jejichž koncích byly velké melouny, dělal pořád dokola kliky, dřepy, sklapovačky a na větvi také shyby. Dokonce začal i běhat. Tohle úsilí přineslo ovoce. Čundás byl v pěti letech neskutečný atlet. Nebudete tomu věřit, ale zlepšil se mu i zrak, takže už nemusel nosit brýle z recyklovaného pandího trusu.

Mimochodem, když lenivěl v posteli a jedl nezdravá jídla, vyprodukoval za den až 40 kilo stolice. Teď byl najednou na pro pandy dokonalých 28 kilech trusu.

(I tak je to dost, vidíte?) No prostě to byla změna nevídaná.

Pak už to šlo ráz naráz. Jako neznámý koulař se přihlásil na pandí atletickou kvalifikaci a tam neměl konkurenci. Dostal se tak do nominace na MS až do dalekého San Francisca. Tatínek Buclík a maminka Staromila z toho byli na bambusové větvi. Tohle prostě nikdo nečekal. Samozřejmě jeli na šampionát taky a viděli něco, co pandí svět ještě nezažil.

Čundás třetím pokusem poslal svoji ebenovou kouli do nebeské vzdálenosti 17 metrů a dvaceti šesti centimetrů, což bylo o více než sedm metrů dál než nakonec druhý Rus Peňďoža Medvědin. To byl takový nevrlý pandí frajírek, který vyrostl v petrohradské zoo a myslel si, že nemá konkurenci. Jenže občas se i Rus může zmýlit.

Nedovedete si představit, co se po závodě dělo. Čundásovi rodiče přes slzy štěstí ani

neviděli, jak jejich synovi předávají mrkvovou medaili (to je ve světě pand vlastně zlatá). Čundás to dokázal!!! Z obtloustlého kluka, který skoro neslezl z pelechu, se stal mistr světa.

Jeho rodná země má od té doby jeho podobiznu na zlatých mincích, a dokonce se stal národním čínským symbolem. Vidíte, děti, jak málo stačí, aby jeden pandí raubíř změnil sebe a vlastně i doslova celý svět!

